

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: **J. H.**
bytem X
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti

žalovanému: **Městský úřad Kutná Hora**
sídlem Havlíčkovo nám. 552, 284 01 Kutná Hora
zastoupený Mgr. Ing. Pavlem Bezouškou, advokátem
sídlem nám. Jana Žižky z Trocnova 2, 286 01 Čáslav

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

- I. Určuje se, že zásah žalovaného, spočívající v tom, že žalobci doručoval své rozhodnutí ze dne 16. 7. 2019, č. j. MKH/070746/2019 do datové schránky zmocněnce žalobce, M. J., aniž by při odeslání datové zprávy vyznačil příznak „do vlastních rukou“, v důsledku čehož se toto rozhodnutí dostalo do dispozice osoby bez oprávnění k přístupu ke zprávám určeným do vlastních rukou, byl nezákonný.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 14 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

I. Shrnutí žaloby

1. Žalobce podal dne 9. 9. 2019 žalobu ke zdejšímu soudu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného. Tento nezákonný zásah měl spočívat v tom, že v rámci přestupkového řízení, které bylo vedeno proti žalobci, bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2019, č. j. MKH/070746/2019, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku (nepřipoutání se bezpečnostním pásem za jízdy), dodáno do datové schránky jeho zmocněnce, aniž by žalovaný při odesílání datové zprávy s rozhodnutím vyznačil, že jde o písemnost určenou do vlastních rukou adresáta. Tuto povinnost žalovaný měl, neboť rozhodnutí o vině a sankci za přestupek je ze zákona písemností, která se doručuje do vlastních rukou [§ 19 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)]. Následkem tohoto pochybení pak byla skutečnost, že se dne 24. 7. 2019 do datové schránky přihlásila pověřená osoba, která ovšem měla oprávnění přijímat pouze zprávy neurčené do vlastních rukou [§ 8 odst. 8 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“)]. Pokud by bylo doručení do vlastních rukou zaznačeno, datová zpráva s rozhodnutím by se zobrazila pouze takové osobě, která měla příslušné oprávnění.
2. Tím došlo k porušení práva žalobce na ochranu osobních údajů, práva na informační sebeurčení, práva na soukromí a práva na ochranu osobnosti. Pouze žalobce má právo rozhodnout o tom, jaké osoby informuje o tom, že mu byla uložena sankce a že byl uznán vinným z přestupku. V tomto případě žalovaný rozhodl za žalobce, neboť předmětné rozhodnutí poskytl pověřené osobě, aniž s tím žalobce vyslovil souhlas. Žalobce k tomu odkazuje na judikaturu Ústavního soudu a podotýká, že obdobnou věc řešil Krajský soud v Českých Budějovicích v rozsudku ze dne 13. 5. 2019, č. j. 50 A 99/2018 - 39.
3. Žalobce proto navrhuje, aby soud rozhodl, že zásah žalovaného vůči žalobci, spočívající v doručení rozhodnutí ze dne 16. 7. 2019, č. j. MKH/070746/2019, do datové schránky jeho zmocněnce, aniž byl v datové zprávě vyznačen příznak, že je určena do vlastních rukou, v důsledku čehož se toto rozhodnutí dostalo do dispozice pověřené osoby bez oprávnění k přístupu ke zprávám určeným do vlastních rukou, byl nezákonný.

II. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný má za to, že žaloba je pro předčasnost nepřijatelná. Žalobce mohl podat odvolání proti rozhodnutí, kdy mohl argumentovat tvrzenou nezákonností zásahu do práv žalobce.
5. Pokud by soud žalobu neodmítl, má žalovaný za to, že žalobce dostatečně nespecifikoval, jak byl na svých právech zkrácen, a není zřejmé, zda tvrzený zásah dosahuje intenzity, která by mohla způsobit jakoukoli škodu či újmu.

6. Žalovaný dále uvádí, že žalobce nespecifikoval, kdo byl onou pověřenou osobou podle § 8 odst. 6 zákona o elektronických úkonech, tedy zda se nejedná například o zaměstnance zmocněnce vázaného mlčenlivostí. Nadto se pověřená osoba mohla dozvědět i z listin, které nebyly v rámci přestupkového řízení v souladu se zákonem doručovány do vlastních rukou, že je proti žalobci vedeno přestupkové řízení.
7. Žalobce se domáhá ochrany svého soukromí, přitom toto své právo sám oslabil tím, že si pro zastupování v přestupkovém řízení zvolil zmocněnce, který není advokátem. V případě advokáta je garance mlčenlivosti stanovena zákonem. Judikaturu Ústavního soudu, na kterou odkázal žalobce, žalovaný považuje za překonanou a naopak má za to, že s ohledem na možnost vyžádat si informace ohledně přestupkového řízení podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, nelze v doručení rozhodnutí žalovaného pověřené osobě spatřovat porušení práva na ochranu osobních údajů ani práva na informační sebeurčení, neboť předmětné rozhodnutí si mohl dle informačního zákona vyžádat kdokoli.
8. Žalovaný označil žalobu za šikanózní, neboť se právní zástupce žalobce domáhá obdobných plnění i u jiných správních orgánů, aniž by se věc pokoušel řešit smírnou cestou. Žalobce se obrátil na soud bez jakékoli výzvy ke sjednání nápravy, což může mít za následek minimálně nepřiznání náhrady nákladů řízení.

III. Replika žalobce

9. Žalobce k otázce přípustnosti žaloby uvedl, že proti tomuto specifickému zásahu není žádný jiný prostředek ochrany či nápravy ve smyslu § 85 s. ř. s. přípustný. Bylo tedy možné rovnou podat žalobu proti nezákonnému zásahu. Odvolání proti rozhodnutí, které bylo nesprávně doručeno, není takovým právním prostředkem, neboť nesprávné doručení rozhodnutí nezpůsobuje nezákonnost tohoto rozhodnutí. Navíc odvolací orgán nemůže nahradit újmu, která mu nesprávným doručováním vznikla. Nadto podle § 85 s. ř. s. není vyčerpání právních prostředků ochrany podmínkou přípustnosti žaloby v případě, že se žalobce domáhá pouze určení, že zásah byl nezákonný.
10. K otázce zkrácení práv žalobce uvedl, že judikatura (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2018, č. j. 9 As 198/2018 - 37) nikdy nevyžadovala, aby žalobce předložil podrobný popis zkrácení svých práv. Pro závěr o zkrácení práv ve smyslu § 82 s. ř. s. postačuje, že došlo k porušení ústavního práva na ochranu soukromí žalobce, protože rozhodnutí o přestupku bylo doručeno neoprávněné osobě. Intenzita nezákonného zásahu není definičním znakem nezákonného zásahu.
11. Žalobce dále uvádí, že nevidí žádný důvod, proč by měl specifikovat, kdo byl pověřenou osobou, z opatrnosti tak však v replice učinil. Dále zdůraznil, že nikdy netvrdil, že byl na svých právech zkrácen tím, že se pověřená osoba dozvěděla o vedení přestupkového řízení proti jeho osobě, ale ke zkrácení práv došlo tím, že jí bylo doručeno rozhodnutí o přestupku, což je zcela odlišná informace. Podle jeho názoru ani obecný zmocněnec nesmí poskytovat osobní údaje žalobce jiným osobám. Zvolením zmocněnce, který není advokátem, žalobce nijak neoslabil své právo na ochranu soukromí. V dané věci přitom bylo jednou z podmínek zastoupení, že zmocněnec zajistí, že se rozhodnutí nedostane do

dispozice jiné osoby. K námitce možnosti získání rozhodnutí prostřednictvím žádosti o informace, žalobce uvedl, že takto poskytnuté informace musí být důsledně anonymizovány. K tvrzení o šikanózní povaze žaloby žalobce sdělil, že mu není zřejmé, proč by měla být žaloba považována za šikanózní proto, že advokát dříve úspěšně zastupoval klienta ve věci, která následně byla medializována. Pokud jde o smír, žalobce se žalobou domáhá deklaratorního výroku, jak pro účely satisfakční a preventivní, tak pro případné satisfakční řízení dle zákona 82/1998 Sb., což mu žalovaný nemůže poskytnout v rámci smíru.

IV. Ústní jednání

12. Soud ve věci konal ústní jednání, neboť jednak o něj požádal žalovaný, jednak bylo třeba provést dokazování. Žalobce i jeho zástupce se v den jednání z účasti omluvili.
13. Žalovaný při jednání setrval na svém stanovisku, které zrekapituloval.
14. Soud při ústním jednání provedl důkaz listinami popsány níže v části VI. Další důkazní návrhy účastníci nevznegli.

V. Přípustnost žaloby

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (§ 84 odst. 1 s. ř. s.). Byť žalobce nespecifikoval, kdy se o zásahu žalovaného dozvěděl, k zásahu došlo dne 18. 7. 2019, žaloba byla podána dne 9. 9. 2019, tudíž subjektivní i objektivní lhůty byly dodrženy.
16. Soud dále ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Pokud jde o námitku nevyčerpání opravných prostředků, je třeba dát žalobci za pravdu, že podmínka vyčerpání jiných právních prostředků ochrany ve smyslu § 85 s. ř. s. se v tomto případě neuplatní, neboť žalobce se domáhá pouze určení, že zásah byl nezákonný. Žalobce má pravdu i v tom, že nesprávné doručení rozhodnutí nemá vliv na zákonnost samotného rozhodnutí. Tudíž odvolání proti rozhodnutí o přestupku z důvodu nesprávného doručení nepředstavuje v tomto případě účinnou ochranu proti zásahu žalovaného. Na věc tak ani nedopadá judikatura upřednostňující přezkum zákonnosti postupu žalovaného v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí před řízením o ochraně před nezákonným zásahem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2018, č. j. 9 Afs 85/2016 - 51. odst. 19).

VI. Zjištěný skutkový stav

17. Soud ve věci rozhodoval na základě skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 s. ř. s.).
18. Z plné moci ze dne 7. 6. 2019 soud zjistil, že žalobce toho dne udělil plnou moc k zastupování v předmětném přestupkovém řízení zmocněnci, M. J.. V plné moci není uvedeno, že by byl zmocněnec oprávněn udělit substituční plnou moc další osobě.

19. Z předmětného rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2019, č. j. MKH/070746/2019, soud zjistil, že žalobce, který je v rozhodnutí označen jménem, příjmením, datem narození a adresou, byl shledán vinným tím, že dne 8. 4. 2019 řídil osobní motorové vozidlo M. B. před domem na adrese X, aniž by byl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Tím dle rozhodnutí spáchal z nedbalosti přestupek proti zákonu o silničním provozu. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.
20. Z předmětné doručky datové zprávy soud zjistil následující. Rozhodnutí č. j. MKH/070746/2019 bylo žalovaným doručováno do datové schránky zmocněnce žalobce, M. J.. Z doručky současně vyplývá, že datová zpráva byla podána 18. 7. 2019 a při odeslání zprávy nebyl žalovaným zaškrtnut příznak „do vlastních rukou“. Datová zpráva byla dodána do datové schránky zmocněnce dne 18. 7. 2019 a dne 24. 7. 2019 v 22:27 se do datové schránky přihlásila pověřená osoba s právem přístupu ke zprávě ve smyslu § 8 odst. 6 zákona o elektronických úkonech.
21. Ze zprávy Ministerstva vnitra ze dne 15. 1. 2021 soud zjistil, že dne 24. 7. 2019 v 22:27 se do předmětné datové schránky přihlásila L. Ř. jakožto pověřená osoba. Ta měla oprávnění ke čtení zpráv neurčených do vlastních rukou, zobrazování seznamů a dodejek. Neměla oprávnění ke čtení zpráv určených do vlastních rukou. Pokud nebyla odesílatelem označena zpráva s příznakem „do vlastních rukou“, měla tato osoba přístup k jejímu obsahu. Kromě vlastníka datové schránky neměl nikdo další pověření s právem číst zprávy do vlastních rukou.

VII. Právní posouzení

22. Obdobně koncipovanými žalobami se zabýval Krajský soud v Českých Budějovicích, a to v rozsudcích ze dne 15. 5. 2019, č. j. 50 A 99/2018 - 39, ze dne 15. 10. 2019, č. j. 61 A 4/2019 - 26, či ze dne 27. 2. 2020, č. j. 50 A 54/2019 - 48. Zdejší soud se závěry tamního soudu ztotožnil.
23. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
24. Při posuzování důvodnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu lze vycházet z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 - 65, č. 603/2005 Sb. NSS, podle něhož ochrana „podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li - a to kumulativně, tedy zároveň – splněny podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením (zásahem správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno (5. podmínka), přičemž ‚zásah‘ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí brozit opakování ‚zásahu‘ (6. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.“ S účinností novely soudního řádu správního č. 303/2011 Sb. a zavedením možnosti správních soudů rozhodovat také o již skončeném zásahu tzv. akademickým výrokem se 6. podmínka stala

obsoletní. Uvedené ustanovení sice výslovně nehovoří o zásahu do „veřejných subjektivních práv“, avšak tato podmínka vyplývá již ze znění ustanovení § 2 s. ř. s., podle něhož ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem.

25. V nyní posuzované věci šlo o doručování rozhodnutí o přestupku. Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, vyjma dvou pro nynější věc irelevantních ustanovení, neobsahuje vlastní úpravu doručování, tudíž se v otázkách doručování použije správní řád (viz jeho § 1 odst. 2).
26. Podle § 72 odst. 1 věty první správního řádu se rozhodnutí účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Podle § 19 odst. 5 správního řádu se do vlastních rukou adresáta doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba.
27. V nyní posuzované věci žalovaný postupoval správně, když rozhodnutí doručoval do datové schránky zmocněnce, jehož si žalobce pro zastupování v přestupkovém řízení zvolil (§ 20 odst. 2 správního řádu). Z výše uvedených ustanovení je přitom nepochybné, že žalovaný měl povinnost doručit předmětné rozhodnutí do vlastních rukou zmocněnce. To žalovaný ostatně nezpochybňuje.
28. Stejně tak žalovaný nezpochybňuje, že tak neučinil. To soud beztak zjistil z předmětné doručky datové zprávy, neboť v ní nebyl zaznačen příznak „do vlastních rukou“. Tím žalovaný porušil § 19 odst. 2 zákona o elektronických úkonech, podle kterého: *„Je-li dokument nebo úkon určen do vlastních rukou adresáta, vyznačí tuto skutečnost odesílatel v datové zprávě.“* (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2018, č. j. 10 As 206/2018 - 42).
29. V důsledku tohoto pochybení skutečně došlo k nezákonnému zásahu do práv žalobce. Soud ze zprávy Ministerstva vnitra zjistil, že následkem nezákonného postupu žalovaného bylo zpřístupnění zprávy s rozhodnutím o přestupku jiné osobě než zmocněnci žalobce, která by se k ní – v případě zákonného postupu žalovaného – nedostala. Jednalo se o sice pověřenou osobu, nikoliv však oprávněnou k přístupu k dokumentům určeným do vlastních rukou (§ 8 odst. 8 zákona o elektronických úkonech). Tímto oprávněním disponoval v nyní posuzované věci pouze sám zmocněnec.
30. Tato třetí osoba se tak dozvěděla či mohla dozvědět, že žalobce byl uznán vinným z porušení předpisů upravujících bezpečnost silničního provozu, jakým způsobem tak učinil, jak se choval při silniční kontrole či jaký trest mu za přestupek byl uložen, to vše ve spojitosti s identifikací žalobce prostřednictvím jeho jména, příjmení, data narození a adresy. Bezpochyby šlo o informace osobní povahy, které byly třetí osobě zpřístupněny nezákonným postupem žalovaného. Byť žalobce ani netvrdí, že mu v důsledku tohoto zásahu vznikla jakákoli výraznější újma, k samotnému přímému zkrácení jeho práv, mj. ústavně chráněného práva na soukromí, tím došlo. K námitce žalovaného, že tvrzený zásah nedosahuje intenzity, která by mohla způsobit škodu či újmu, lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2018, č. j. 9 As 198/2018 - 37. V něm soud

(v kontextu závěru o neoprávněném zveřejnění osobních údajů žalobce na internetových stránkách žalovaného) konstatoval: „*Není třeba hodnotit intenzitu či rozsah zásahu, neboť toto není určující z hlediska konstatování nezákonnosti, nadto v situaci, kdy se jedná o zásah do práva na soukromí, nikoli o proti sobě stojící ústavní práva, jejichž proporcionalitu by bylo třeba posuzovat*“ (odst. 30).

31. Argument žalovaného, že se tyto informace pověřená osoba mohla dozvědět i z listin, které v souladu se zákonem nebyly doručovány do vlastních rukou, není na místě. Je podstatný kvalitativní rozdíl mezi informací o tom, že je vedeno přestupkové řízení, a informací o tom, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku a jakou sankcí byl za tento přestupek potrestán. Nadto v tomto případě předchází oznámení a předvolání obsahující informace o vedeném přestupkovém řízení byla doručována přímo žalobci (nikoli tedy do datové schránky zmocněnce), neboť v době doručování těchto listin nebyl žalovaný o zmocnění vyrozuměn.
32. Stejně tak námitka žalovaného, že beztak každý mohl tyto informace zjistit prostřednictvím informačního zákona, není důvodná. Jednak tato okolnost nic nemění na výše uvedených závěrech, jednak informace umožňující identifikaci pachatele přestupku se v takových případech anonymizují právě s ohledem na ochranu soukromí.
33. Soud v tomto případě nepovažuje žalobu ani za šikanózní, jak namítá žalovaný. Samotná skutečnost, že zástupce žalobce podal obdobné (a taktéž důvodné) žaloby i za jiné své klienty, z této žaloby nečiní žalobu šikanózní. Žalobce nebyl ani povinen před podáním žaloby tento svůj úmysl žalovanému avizovat či pokusit se věc řešit smírnou cestou. Nadto v replice uvedl rozumné důvody, proč takto postupoval.

VIII. Závěr a náklady řízení

34. Soud proto uzavírá, že v řízení bylo prokázáno naplnění všech podmínek pro závěr o důvodnosti podané žaloby na ochranu před nezákonným zásahem. Proto soud v souladu s § 87 odst. 2 s. ř. s. určil, že zásah ze strany žalovaného byl nezákonný.
35. Žalobce měl s žalobou úspěch, a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2 000 Kč a nákladech souvisejících se zastoupením žalobce advokátem. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Zástupci žalobce náleží odměna za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení) a dva úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (sepis žaloby a repliky), vše po 3 100 Kč za úkon. Soud v tomto případě považoval repliku za plnohodnotný úkon, neboť ji žalobce relevantně reagoval na vyjádření žalovaného. Vedle odměny přísluší zástupci žalobce též náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, celkem tedy 900 Kč. Odměna a náhrady se dále zvyšují o částku 2 142 Kč, odpovídající 21 % DPH. Celkem tak žalobci přísluší náhrada nákladů řízení ve výši 14 342 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona

č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci usnesení (§ 54 odst. 7 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze vygenerovat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. ledna 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu